

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 942/2499

อัยการประจำศาลจังหวัดหลังสวนโจทก์ พลทหารว่อน พัฒน์ทอง ที่ 1 จำเลย นายพัน หรือโคน ช่วยเพชร ที่ 2 จำเลย นายจอง หนูทิพย์ ที่ 3 จำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 251, ม. 254, ม. 63

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 251, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 254, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 63

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีเฉพาะจำเลยที่ 1, 3 ยุติแล้ว โดยศาลล่างทั้งสองฟังว่าจำเลยที่ 1 แทะผู้ตายเพื่อป้องกันตัว จำเลยที่ 3 ไม่ได้กระทำความผิด พิพากษายกฟ้องโจทก์ จำเลยที่ 2 ฎีกา เมื่อได้ความว่าจำเลยที่ 1, 2 ต่างทะผู้ตายแต่ไม่ปรากฏว่าจำเลยคนใดทะตรงไหนอย่างไร ทั้งฟังได้ว่าต่างคนต่างทำเป็นการเฉพาะตัวมิได้สมคบกันมา บาดแผลของผู้ตายมี 3 แผลๆ ที่ 1 ฉกรรจ์อาจทำให้ถึงตาย อีก 2 แผลเป็นแต่เพียงทำให้หนังลอกเท่านั้น ดังนั้นจึงควรยกประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ 2 คงลงโทษฐานทำร้ายร่างกายตามมาตรา 254 ไม่ใช่ฐานทำให้ถึงตายโดยไม่เจตนาตาม มาตรา 251

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยที่ 1, 2, 3 สมคบกันต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานขณะเข้าทำการจับกุมจำเลยในข้อหาว่ามีสุราผิดกฎหมายไว้ในความครอบครองและจำเลยทั้งสามสมคบกันทำร้ายเจ้าพนักงานดังกล่าวคือทะทำร้ายพลตำรวจเฝ้ายจนถึงตายโดยเจตนาทำร้ายร่างกายพลตำรวจสมพงษ์ บาดเจ็บขอให้ลงโทษตาม มาตรา 249, 250, 119, 120, 63, 71, 254 และริบของกลางจำเลยทั้งสามปฏิเสธ พลทหารว่อนจำเลยที่ 1 ต่อสู้ว่าป้องกันตัวโดยใช้มีดทะป้องกันไปที่หนึ่งจำเลยที่ 2, 3 ต่อสู้อ้างฐานที่อยู่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยที่ 2 มีความผิดฐานฆ่าคนตายโดยไม่เจตนาตาม กฎหมายอาญา มาตรา 251 ให้วางโทษจำคุก 10 ปี ส่วนพลทหารว่อนและนายจองจำเลยไม่ได้กระทำความผิดให้ยกฟ้องเฉพาะจำเลย 2 คนนี้ ของกลางให้ริบทั้งหมดนายพันจำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยที่ 2 ฎีกาศาลฎีกาเห็นว่าคดีเฉพาะจำเลยที่ 1, 3 เป็นอันยุติและเชื่อว่าจำเลยที่ 2 ได้ทะพลตำรวจเฝ้ายจริง แต่คำพยานโจทก์ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 ทะถูกทะตรงไหน พยานโจทก์อีกคนหนึ่งว่าขณะพลตำรวจเฝ้ายจะเข้าช่วยพลตำรวจสมพงษ์ จำเลยที่ 1 ได้ทะพลตำรวจเฝ้าย แต่ไม่ทราบว่าถูกทะตรงไหนเช่นเดียวกัน จึงเป็นอันเชื่อได้ว่าจำเลยที่ 1, 2 ต่างได้เข้าทะพลตำรวจเฝ้าย แต่ทางพิจารณาไม่ได้ความว่าจำเลยทั้งสองได้สมคบกันมาทำร้ายในทำนองนี้ เป็นการต่างคนต่างทำเป็นการเฉพาะตัว พलตำรวจเฝ้ายมีบาดแผล 3 แห่ง แผลที่ 1 ที่ตรงหูซ้ายลึก 9 ซม. กว้าง 3 ซม. เป็นแผลที่ทำให้ถึงตาย แผลที่ 2 ตรงขมับซ้าย แผลที่ 3 ตรงข้อมือซ้ายเป็นแผลพอหนังลอกทั้งสองแผลเมื่อฟังว่าจำเลยทั้งสองไม่ได้สมคบกันและฟังไม่ได้ว่าจำเลยคนใดเป็นผู้ทะพลตำรวจเฝ้ายที่หุอันเป็นแผลที่ทำให้ถึงตาย จึงควรยกประโยชน์ให้แก่จำเลยที่ 2 ว่าไม่มีผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาตาม มาตรา 251 เป็นผิดแต่เพียงฐานทำร้ายร่างกายตามมาตรา 254 พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ว่าจำเลยที่ 2 มีความผิดตามกฎหมายอาญา มาตรา 254 ให้จำคุก 2 ปี นอกจากนี้คงยืน

องค์คณะ

ปริพนธ์พจนพิสุทธิ์ · ประวัติ ปัตตพงศ์ · ศิลปสิทธิวินิจัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/942/2499>